

KFH Kontakt

Jesu diakonale teneste

Hvilken røver vil du være?

Takknefghet

s. 10

s. 16

KFH er et bønne-nettverk for kristne i helsesektoren. Det er felleskristent og består av ulike yrkesgrupper fra studenter til pensjonister.

Foreningens formål er:

1. Å samle kristne fra alle grupper innen helse-sektoren for:
 - a) å utdype det kristne fellesskap
 - b) å be for sine arbeidsplasser og helsesektoren
 - c) å tilby litteratur
2. Å bidra til at kristent helsepersonell blir trygg på eget verdigrunnlag og det kristne meneskesynet, for å formidle Jesu kjærlighet.
3. Å inspirere helsepersonell til å ivareta pasienters/klienters/brukeres åndelige behov.

Ledere:

Anne Berit Emmerhoff, Stjørdølavegen 17C, 5515 Haugesund. E-post: emmerhoff64@gmail.com.
Mobil 480 40 050 og
Eli Augestad Vikdal, Austerbygdvegen 10 (postboks 364), 8651 Mosjøen. Mobil 930 33 601/ 901 97 510.
E-post: eliavikdal@yahoo.no

KFH-senteret:

CO: Anne Berit Emmerhoff, Stjørdølavegen 17C,
5515 Haugesund
Giro nr. 7874.06.45845
E-post: kontakt@kfhelse.no
Hjemmesider: <http://www.kfhelse.no>
Facebookside: Kristen Forening for Helsepersonell

KFH VIPPSNR.: 73310. **Skriv inn en melding til KFH med ditt navn og hva pengene er til.**

Sjefsredaktør: Eli Augestad Vikdal,
eliavikdal@yahoo.no, tlf 930 33 601/ 901 97 510

Ansvarlig redaktør: Liv Reidun Hansen,
hovdehan@mac.com, tlf 930 64 499

Redaksjonskomité:

Anne Berit Emmerhoff
Eli Augestad Vikdal
Irene Treidene
Liv Reidun Hansen
Sigbjørn Vindheim

Grafisk design:

Okibedoki.no ved Randi Kløve
Forsidebilde: Irene Treidene
Bilde s. 2, 15: Irene Treidene.
Bilde s. 6, 7, 16, 19: Liv Reidun Hansen.
Maleri s. 8: Gro Rykkelid.
Bilde s. 15: Anne Marit Dugstad.

Bønnekoordinator:

Anne Berit Emmerhoff, Stjørdølavegen 17C, 5515
Haugesund. E-post: emmerhoff64@gmail.com.
Mobil 480 40 050

Nordisk Koordinator:

Inga Helver,
Lindegardsvej 18, 3630 Jægerspris, Danmark.
Tlf: +45 984 84 915,
Mobil: +45 207 63 037
E-post: inga@krisos.dk

Jesu diakonale teneste

Vi kan læra mykje av Jesus.

Kanskje gløymer vi litt det indre livet han hadde med Faderen, alle turane i fjellet for å vera med Gud. Kanskje gløymer vi at han levde mange år der vi ikkje veit anna enn at han var tømrar, og at han var eldste son i ein familie der mora, Maria, etterkvart ser ut til å ha blitt enke.

Då Jesus var i ferd med å gå i døden på krossen, var Johannes den einaste av disiplane som fulgte han heile vegen til Golgata. Johannes skriv om seg sjølv at han var den disipelen som Jesus hadde kjær. Eg trur det seier noko om at han kjende sin identitet.

Ved krossen skjer det noko underleg, vedunderleg.

Jesus seier til mor si at Johannes er sonen hennar, og han seier til Johannes at Maria no er mor hans. Og frå den dagen tok Johannes Maria heim til seg.

Jesu hjarte for sine strekkjer seg langt forbi døden.

Og i bøna si til Gud i Johannes 17: 17-26 seier han også noko om at vi som lever no også tilhører han!

Eg vel å tenkje at det er akkurat her, i det Jesus går i døden for oss, at han blir svaret på den diakonale tenesta han har vist fram mot.

Vi kan finne eit nydeleg frampeik mot dette i Jesaja 53 og 61.

Ja, Jesus gjekk rundt og gjorde godt. Blinde fekk synet att, lamme begynte å gå, menneske som var bunde i det andelege blei sette i fridom. Og dette kunne han berre gjera som menneske fordi Den heilage ande var over han.

Det står i Lukas 4:14 at då han kom ut av ørkenen, var Guds Ande over han med kraft.

Vi såg Anden allereie då Jesus valgte å døpe seg- slik viste han at han var sant menneske. Han stod i Jordanelva, og Anden kom over han i form av ei due. Her viser Den treeinige Gud seg som det sanne felleskapet. Faderen talar høgt om sin kjærleik til Jesus.

Men først i det Jesus går i døden for oss, blir alt det som blei talt om i Jesaja 53 fullbrakt.

Med sin død kjøpte han oss fri.

La oss ikkje gløyme at vi høyrer Jesus til!

La oss ikkje gløyme at vi som helsearbeidrarar har eit ”kontor” å ty til når arbeidsdagen blir for tøff. Nådens tronstol; åpen 24/7: Her er Jesu fullbrakte verk fortsatt tilgjengeleg.

Vi får nåde, miskunn og hjelp i rette tid.

Og puuh!

Her ved Jesu føter kan eg setje meg ned.

Her i tronrommet høyrer me heime.

Her kan vi ause av nådekjelda.

Frå denne plassen er Jesu diakonale teneste fullt ut tilgjengeleg for oss i dag.

Velkommen inn!

*Liv Reidun Hansen
ansvarlig redaktør*

Ved hans sår

Jesus hadde mange sår.

Vi snakker ofte om dei naglemerka hendene hans, men også føtene hadde naglemerke. Av og til tenkjer eg på det når eg prøver å gå i hans fotspor.

Rundt hovudet hans pressa dei ned ei tornekrona med store torner som gjekk djupt. Deretter slo dei han i hovudet med ein kjepp.

Då han hang på krossen og såg på venene sine og på mor si, vil eg tru at han såg dei gjenom tårer og blod.

På vegen til krossen hadde han blitt piska, og djupe furer av sår må ha prega ryggen hans. Han blei slått i ansiktet også. Guds andlet forslått for oss!

Vi veit at sveitten hans var som blod.

Etter sin død blei han også stukken i sida, og det kom ut vatn og blod. Nokon meiner at det var i hjarteposen dei stakk, og at dette må ha betydd at Jesus hadde eit sørderknust hjarte. Det finns ein slik medisinsk tilstand, der hjarta kan bli ”knust av sorg”, det kan gje alvorleg hjartesvikt, til og med død. Jesaja 53 seier at Jesus blei knust for våre synder. Eg trur hjarta hans var knust.

Sju sår: Panne, hovud, andlet, hjarta, i handflatene, gjennom fotblada og over ryggen.

Og kva fekk han i bytte for pinsla?

Sju ting: Våre sorger, smerte, synd og skam, våre sår og sjukdomar, og skulda vår.

Han tok det med seg i døden. Ikke rart at hjarta hans blei knust, for dette er mykje å bera på.

Jesaja 53 4-5

Sanneleg, våre sjukdomar tok han, vår smerte bar han.

Vi tenkte: Han er ramma, slegen av Gud og plaga. Men han vart såra for våre brot, knust for våre synder. Straffa låg på han, vi fekk fred, ved hans sår vart vi lakte.

For å kunne bera det kan vi vera sikker på ein ting: Han har vore med oss i all smerte vi harhatt gjennom livet, han kjenner skamma vår, ser når vi synder, har medkjensle når vi er sjuke.

Då eg blei fødd var han der, midt i fødselssmerta. Då eg blei sviken bar han meg. Då eg var knust av sorg var han den som trøysta. Han har bore den skamma som eg holdt fast i gjennom mange år.

Alle gongane eg har tatt feile val og synda. Jesus var der, han bar det. Straffa låg på han, sånn at eg skal ha fred.

Å følgje Jesus kan somme tider gjera vondt.

Vi har også ein kross å bera.

Men vi får lov å kome til han med alt vi er og har, og vi kan trygt gje oss over i Jesu naglemerka hender.

Han opna forhenget inn til det aller heilagste.

Så er vi sanneleg frie i Kristus, ved han har vi vunne meir enn siger! (Romarane 8,37)

Takk for legedomen som blir gjort tilgjengelig gjennom såra dine, Jesus!

Takk for blodet ditt, Jesus. Takk at du var villig!

Liv Reidun

Helsearbeidere med håpets bud

Du som er helsearbeider har sikkert møtt håpløshet. Både hos pasienter og pårørende, ja også i ditt eget liv har du kanskje hatt ubesvarte spørsmål?

Spørsmål som tærer på livet ditt. Kanskje det er mange svar du ikke fikk?

Å vente synes også vanskelig. Vi vil helst ha alle svarene med en gang, i alle fall i vår hurtig-kultur, der alt må skje hurtig, helst i går.

I blant har vi mennesker også visse tanker om fra hvem, - og hvordan - svaret og hjelpen skal komme.

Men Gud er større enn våre standarder! Gud sprenger menneskeskapte protokoller!

Gud kommer med håp. Gud er håpets Gud. Gud er trøstens Gud.

Du som er helsearbeider eller pårørende eller forbedrer, eller "kun" et medmenneske, nettopp du har den Hellige Ånd, om du har sagt ja til Jesus. Du har mulighetens Gud på din side!

Når jeg taler i Afrika, hender det at jeg deler Jesus lignelse om den barmhjertige samaritan, slik vi finner den i Lukas kap. 10.

En mann gikk langs landeveien, forteller Jesus. Han ble overfalt, slått ned, bestjålet og etterlatt hjelpløs.

Mannen var nå blitt pasient, ute av stand til å ta vare på seg selv, og lå der i veikanten.

Datidens prester og predikanter kom forbi. De så på mannen, blodtapet og de istykkerrevne klærne. Likevel gikk de forbi. Vi må kunne fastslå at deres iver var av den lunkne typen.

Da kom en mann fra en annen etnisk gruppe forbi, en samaritan.

Pasienten i veikanten skrinla kanskje alt håp om hjelp. De hadde dårlige forbindelser, jøder og samaritanere.

Men du kjenner historien: Jesus overrasker, ved å nettopp trekke frem denne hjelpepersonen fra uventet hold. Han fikk medynk med den skadde.

Du som er helsepersonell kan og utgjøre denne hjelpen fra uventet hold.

Jesus Kristus bruker i dag sin menighet. Det som Guds Ord kaller "ferdiglagte gjerninger", kommer i din vei. Planlegger du det, er det ikke ferdiglagt. Det er nettopp ved å legge dagen i Guds hender, at det ferdiglagte finner sted.

Det er og blir overnaturlig!

Tilbake til lignelsen: Til sist bringes pasienten til nærmeste gjestehus. Der betaler den gode samaritan resepsjonisten et forskudd for behandling, og lover oppfølging om det blir forlenget "liggetid".

Og det er nettopp 2 dagslønner som betales gjestehuset i forskudd.

Det er stort å tenke på: På samme måte har den Hellige Ånd passet på Guds menighet i 2000 år, med barmhjertighet. Den store Trøsteren er virksom! Håpet er her!

For Herren er nemlig 1000 år som 1 dag.

Og vi som er helsepersonell skal få regne med Gud, i "dette jordiske gjestehus". Og bringe denne barmhjertighet videre, det er diakoni i praksis.

Gud velsigne deg.

Sigbjørn Vindheim

Nokre tankar frå sjefsredaktøren

Gud høyrer våre bønner!

Det nytter å be, og eg vil oppfordre kvar og ein om å vera frimodige å be...

Det står at vi skal kasta våre bekymringar på Herren!!

De veit om alt kaoset i Helse Nord. At sykehuset i Lofoten skulle raserast og det nybygde sykehuset i Narvik ikkje skulle ta i bruk viktige funksjoner...

Ved å venda oss i bønn til vår Himmel-ske Far, så kan tankesettet til dei me ber

for endrast, slik som Helseministeren vår gjorde i denne saka. Takk til Jesus!

Det er mange utfordringar i helsevesenet, men lat oss ikkje bli lei av å be!

Det som ser aller mest mørkt og svart ut, kan endrast i bønn til vår allmektige Gud.

Lat oss leva i bønn og takkseiing til Jesus... Herredømmet kviler på Hans skuldrer, som det står i Jes.9;6

Vi har ikkje fått mismotets ånd, men ei ånd som gjer at vi kan ropa «Abba Far».

Eli Augestad Vikdal

Et forunderlig bønne-svar

Grandtante Ella var født døv etter at mor hennes hadde røde hunder under svangerskapet. Hun vokste opp på landet, men flyttet til Trondheim som ganske ung for å arbeide på en syfabrikk. Hun fikk snart en god venninne som inviterte henne med til Betel pinsemenighet. Da de begynte å be, skjedde det noe rart. Venninnen hennes gjorde noen merkelige bevegelser. Stadig fikk hun høre at hun måtte slutte med det, og at det var demonisk. Det ble min grandtante som løste gåten.

"Jeg vet hva det er. Det er døvespråket. Du har nettopp sagt: 'Priset være Herren!'"

Denne avsløringen skulle bli til velsignelse for hele døve-samfunnet i Trondheim. Venninnen ble i alle år brukt som døvetolk i Betel. De døve fra hele byen og omkrets samlet seg i Betel. Denne jenta hadde bedt om at enten måtte hun bli gift, eller hun måtte få en spesiell gave. Hun fikk virkelig en forunderlig gave!

Tante Ella lærte oss en setning på døvespråket: **Jesus Kristus elsker deg**. Den har jeg hatt god nytte av.

Vennlig hilsen Rannveig Bremer Fjør

Knuste bitar

Under forbøna såg eg eit bilet av eit glasbrot.

Vi snakker ofte om at Jesus vil lege dei som har eit knust hjarta, men eg trur me kan gløyme litt at dei som er sørdeknuste kan ha ”skarpe kanter” som også kan gjera at vi som er hjelpearar får vondt.

Ofte er slike glasplintrar så små at dei ikkje ein gong er lette å få auge på. Dei kan gje mykje smerte. Av og til kapsles dei inn i vev, og blir liggjande og gje verk til dei kanskje ein dag kjem til overflata. Vi leger bruker gjerne pinsett og andre kirurgiske redskaper for å fjerne små glasplintrar frå noko som er knust, og som blir verande, og plagar eit menneske.

Kanskje gir gjentatte vonde opplevingar som lite barn rom for at det kan bli mange slike glasplinter i eit menneske. Og av og til er dei så små at vi ikkje kan sjå dei med augo våre. Av og til aner vi ikkje kor dei er, men vi forstår at dei er der, for det kjenner vi så sterkt i møte med den som bærer desse knuste bitane på innsida.

Det er ein stor jobb å fjerne dei. Vi treng godt lys, gode reiskaper, tolmod og samarbeid med den som er skada. Kanskje treng legen ein assistent ved sida si også.

Lyset: ditt ord er ei lykt for min fot, og eit lys for min sti. Og Guds nærvær! Må hans andlet lysa over oss! Då kan me sjå lys i hans lys.

Og det einaste eg kan tenke meg fungerer som reiskap er Kristi ord, at vi blir i hans kjærleik, at han gjer dette gjennom oss.

I Guds nærvær er det legedom å finne. Men for mange av oss er det slik at vi treng lang tid for å våge å ta i mot legedom. Og mens vi er i ein legedomsprosess, kan vi kome til å skade andre, og kanskje også oss sjølv med dei skarpe glasbrota.

Glastykket eg såg, var stort, det var blod på det, det var kome ut av den kroppen som hadde hatt så djupe sår og så mykje smerte i lang tid. Eg trur det låg i ei hand, kanskje var det mi hand, og eg haldt det så varsamt for å ikkje bli skada sjølv.

No kan eg gje det til Jesus.

Eg stoler på dei naglemerka hendene, som held mine hender i all teneste eg står i.

Takk, Jesus!

Liv Reidun

Aldri meir Nugatti

Ei av dei største skattane mine av ting er bibelen som pappa las i under krigen. Der er det mange stader han har streka under.

Han brukte å seie at me ikkje måtte la sola gå ned over vreiden vår. Heime hos oss var vi ganske gode på å forlike oss med kvarandre. Far min ønskte at alt skulle ”løysa seg i minnelegheit”.

Eg er takksam for å ha lært å strekkja ut ei hand.

Noko av det som eg hugsar som vondt, var når foreldra mine sa at eg måtte be om tilgjeving om eg hadde gjort noko gale. Ein gong stal eg fleire kilo med sukker, og laga sukkervatn som eg gjøymde under nokre røter. Om tjukk sukkergraut smakar godt strides vel fortsatt dei lærde. Eg har også ete meir nugatti med skei enn dei fleste. Når eg tenkjer tilbake, gjorde eg fleire kriminelle ting. Ofte for å vera kul, for å bli likt.

Samtidig var eg glad i Jesus, og kunne sitje under trappa og synge om at alle hadde hast, at ingen hadde tid utanom Gud. Når kvelden kom, visste eg at mamma eller pappa kom til å breie over meg og synga ”Kjære Gud, jeg har det godt” saman med meg.

Ein god barndom er gull verdt.

Eg trur vi menneske er litt slik som eg var. Avhengige av kjærleg rettleiing.

Det forundrar meg å skjøna at eg no skal skriva om at Gud har kalla oss til å vera heilage, for han er heilag.

Det gjorde vondt å måtte be om tilgjeving då eg var barn.

Først no ser eg at eg på det viset lærte å audmjuka meg.

Når vi bekjenner vår synd, er det som om den slepp tak i oss.

Fienden mister eit angrepspunkt.

Vi får vende om og kome til Jesus.

Skulda er allereie boren på korset.

Han veit kordan vi har det, for han var til stades då eg synda.

Og gjennom mi livshistorie har eg igjen og igjen tatt feile val.

No veit eg at Jesus har betalt prisen.

Så eg prøver å ikkje sjå lett på mi eiga synd, men vende om, bekjenne, halde meg så nær Jesus at han kan fylla meg og metta meg med alt som godt er.

Vi treng å bli rensa og lutra for ei tid som denne.

Jesus sa ofte at Guds rike har kome næر.

Han starta gjerne med ”vend om”, og når han hadde lækja nokon kunne han finne på å seie ”gå bort og synd ikkje meir”.

Me treng Jesu hjelp for å halde oss heilage og reine. Hans blod vaskar oss reine.

Den heilage ande hjelper så gjerne.

Eg trur det er ekstra viktig at me som skal vera Jesu hender og føter i helsevesenet lever heilage liv i Herrens nærleik, for då kan Den heilage ande utrusta oss til teneste, slik at me kan gå utan å bli trøytte, og slik at vi kan halde ut i freistningar og belastningar som møter oss.

Liv Reidun

Hvilken røver vil du være?

Historien om de to røverne som ble korsfestet samtidig med Jesus blir fortalt ulikt i de fire evangeliene. I Lukasevangeliet kan vi lese om hvordan den ene røveren spottet Jesus. Svaret til den andre røveren sier noe om at han hadde forstått at Jesus var Messias. Han anerkjente også viktigheten av å frykte Gud. Han forstod, han trodde, og han fryktet Gud. Og han ba til Jesus "Husk på meg når du kommer i ditt rike". Det gav han en inngangsbillett til Paradis i det Jesus overvant døden. Også denne mannen ble kjøpt og betalt med prisen av Jesu dyrebare blod.

Hvordan står det til med din guds-frykt? Er du av dem som frykter Herren, eller har menneskefrykt og bekymring for all verdens uro fått prege hjertet ditt og troslivet ditt?

Hva bruker du din bøtte til? Fyller du den med levende vann for å ha noe å gi til den som tørster?

Vasker du dine fienders føtter?

Eller bruker du bøtten til å dekke over at verdens lys bor i deg?

Hver dag får vi lov til åære Gud som har skapt oss, vi som er hans verk i Kristus Jesus.

Jeg møter mange kristne helsearbeidere som ikke viser at Jesus bor i dem.

Og jeg kan dele mange historier om hvor rikt det er å gå inn i de gode gjerningene som Herren har lagt foran oss.

Guds frykt er nøkkelen til et liv i Guds nærhet.

Å tro på Jesus, og anerkjenne at han er Guds sønn, åpner det himmelske paradis for oss.

Tilbake til Golgata:

I Matteus 27 kan vi lese om hvordan Jesus roper høyt og ånder ut. Da revnet forhenget i tempelet i to. Jorden skalv, bergene brast. Da offiseren og de som voktet over Jesus så dette, så ble de grepst av redsel, og sa "Sannelig, han var Guds sønn".

Igjen ser vi det:

Guds frykt og forståelse av hvem Jesus er, henger nært sammen.

Vi skal ikke frykte for fienden eller for mennesker, men guds frykt er en skatt som holder oss nær til Gud, og hjelper oss til å elske ham.

Så la oss vise hvem vi hører til!

La oss være lys og salt som lever og virker, og vet at det er Jesus som er håpet om herligheten i oss.

Han er oppstanden! Halleluja!

Tro ham! Frykt ham! Hold fast på hans ord! Elsk ham!

Liv Reidun

Helsevesenet i Europa. Kva ligg på Guds hjarta?

Den 8.-12. januar var Liv Reidun og eg på Europeisk bønneveke i Sveits.

Vi såg at vi har behov for å grava opp igjen dei gamle brønnane av miskunn og omsorg, som dei diakonale institusjonane bygde på. (1. Mos. 26.18, 4. Mos. 21. 17-18).

Eg har lenge tenkt på at det fortsatt finst levande vatn i dei gamle diakonale kjeldene. På 1800-talet var det nok vatn i brønnane til at den diakonale vekkinga kunne bryta fram. Nokre av fruktene til denne vekkinga er dagens sjukepleiarutdanning og dei diakonale sjukehusa. Drivkrafta i arbeidet var ei djup tru på Gud - Hans kall, Hans hjelp og styrke og Hans hjarta for dei som levde i djup nød på ulike måtar. Det var nok viktig for diakonisene å bruka tid i Herrens nærvær, for å få styrke til å møta utfordringane dei hadde.

Dessverre har noko skjedd, så det ser ut som kjeldene har tørka ut, eller kan det vera at dei har blitt fylt med sand og tetta til med rusk og rask, så me ikkje kjem i kontakt med vatnet?

Men kva om brønnane kan gravast opp igjen og bli reinska? Kva om desse miskunns-kjeldene kan vella opp og utrusta oss på ny, til å gi hjelp til den hjelpeause og undertrykte, og tilden med eit knust hjarta i dag?

For at det skal kunna skje, kallar Gud oss ut av våre trivielle spor. Han ber oss sokja inn til Han og Hans hjarta. Vi treng å koma i kontakt med Anden, det levande

vatnet!

På bønneveka i Sveits var vi ei lita gruppe på om lag 30 stk, dei fleste over 50 år, fleire pensjonistar. Kan ei slik gruppe påverka heile Europa sitt helsevesen til forandring? Ja, gjennom samstemt bønn etter Guds vilje. Når ei gruppe på minst 2-3 personar i einheit trer inn for Gud i bønn, kan Han svara ved å løysa ut det vi ber om etter Hans vilje. Og vi ber om ei diakonal vekking over heile Europa, der levande vatn får strøyma ut, både frå dei gamle diakonale brønnane, og direkte frå heilagdomen!

Vi heldt til på ein gamal diakonal institusjon, Saint-Loup, litt nord for Lausanne. På 18-1900 talet var det nesten 500 diakonisser her. Dei var pionerar på helsearbeid, dei dreiv undervisning, dei hjelpte fattige. Arbeidet utvida seg til andre byar, og til sjukehusdrift. Så har alt gått litt og litt tilbake. No er det 19 eldre diakonisser igjen som bur på plassen. Sjukehuset er overgitt til staten.

Det fantastiske er at Gud ikkje har gløymt Saint-Loup. Noko nytt er i ferd med å spira fram. Yngre krefter har overtatt arbeidet. Menneske i nød får igjen hjelp her. Nokre blir frelst og helbreda. Og dei ansatte ber og arbeider intenst med laga ein plan for vegen vidare for dette flotte området som er sett til sides for Gud.

Vi fekk vera med på å be for, og løysa ►

ut Guds levande vatn over dei nye spirene.

Kven veit, kanskje det som skjer på Saint-Loup i dag er eit pionerarbeid for heile Europa i framtida?

Historien fortel at det på 400-talet var ein munk som budde her. Seinare også ein mann frå Herrnhuterbevegelsen. Dette var menn som bad til Gud. Då danna Gud ein brønn av levande vatn, som fortsatt er her.

Vi fekk også vita at det finst kjelder av varmt vatn i det naturlege i området.

Lat oss få vera det bønnefolket som Gud treng for at ei ny vekking skal bryta fram.

«*Miskunn og sanning skal møta kvarandre, rettferd og fred skal kyssa kvarandre.*»

Salme 85.11

Anne Marit Dugstad

"Ljus i mörkret", 5-7 april 2024 i Linköping

Årskonferanse for Sveriges Kristna Sjukvårdsförbund

Norske KFH-ere er hjertelig velkomne til en årskonferanse der man opplever både lovsang, vitnesbyrd, seminarer og felleskap med måltid- samt bønn og forbønn. Lokale: Frälsningsarmén Ågatan 23, 582 22 Linköping

Fra programmet: Fredag taler Lars Hermansson, pinsepastor som har vært tilknyttet et nasjonalt arbeid for familiær med barn med funksjonsnedsettelse, samt at han er tilknyttet sykehusprest-tjenesten. Hans kone har vært behandlet for hjernetumorer, og dette har nok også gitt han en spesiell nærhet til Jesus. Tema: "Alt mer levende i dødens nærhet"

Lørdagen taler spesialsykepleier Annette Waldemar over temaet: Når hjertet går i stykker, kan det bli helt igjen? Hun har tatt doktorgrad på familiebevitnet

gjennopplivning på sykehus, med pasienter, familier og sykehuspersonalets perspektiv.

Senere på dagen får man høre kirurgen Stefan Redéen tale om "Erfaringer av 30 år som kirurg i Sverige og internasjonalt. En vandring med Herren." Han deler rikt av sin tro i møte med andre mennesker, og sier det slik: "Guds nærværet i hverdagen kan helt plutselig bli veldig tydelig!"

Påmelding innen 22. Mars til krisenivarden@telia.com

Konferansen koster 800kr inkludert mat. 300 kr for studenter. Be om IBAN-nummer så du får betalt til rett kontonummer!

Overnatting ordnes privat eller på nærliggende hotell, eller folkehøyskole.

Danmark - KRISOS - "Gi det videre, men hvordan?"

I

26-28. april med Temadag på Sarons slette
27. april 2024 fra 10.30- 20.30

Marilyn Rollier er Leder av HCF, Health-care Christian Fellowship, i Europa. Marilyn er opptatt av å hente inspirasjon fra LHOP, Local Houses of Prayer, inn i HCF. Hun vil alltid dykke dypt inn i Guds ord for å kjenne Guds hjerte for en sak. Hun er jordnær og hennes undervisning er lett å omsette til hverdagen!

Birgitte Steffensen-Thomasen, er den andre foredragsholderen. Birgitte er leder av LHOP i Danmark. Birgitte flyttet til Sarons Slette sammen med sin mann i 2023. Birgitte deler engasjert visjonen om å «velsigne ut» i sin hverdag. Birgitte og hennes mann leder misjons og nødhjelppssenteret Sarons Slette.

Vi i KFH anbefaler denne temadagen varmt!

Påmelding innen 20. april til inga@krisos.dk.

Telefon +4520763037

Pris 300 kr inklusive mat. For ektepar 500 kr.

Det er muligheter for å overnatte for kr 200 pr natt!

Søndag er det muligheter for å delta i den lokale kirken.

II

KRISOS inviterer alle i KFH til tema- ettermiddag lørdag 8. juni klokka 13.30- 16.30 i cafeen i Betania, Odense!

Tema er: Gi det videre- men hvordan? Kris-tenliv i Helse og omsorgssektoren. Vi har gle- den av å lytte til Chris Steyn, president i HCFI. Chris graver dypt i bibelen for inspirasjon rundt det å være hverdagskristen / disippel i helsevesenet. Dette blir en spennende dag!

Påmelding innen 1. juni til em@krisos.dk
Telefon; +4527517977. Pris 50 kr!

Nordisk samarbeid for en tid som denne

Da Anne Marit og jeg ble hentet på togsta- sjonen i den lille byen Yverdon i Sveits for å dra til Europeisk bønnueuke, skulle vi også ha med oss en tredje kvinne. Hun kom rett fra en nordisk bønnekonferanse i Kalmar. Helt fra våre nasjoner ble kristnet, har det vært et tett samarbeid i det nordiske landene, og for en tid som denne tror vi at det vil være til stor velsignelse om vi får stå sammen med våre trossøsker i helsevesenet i de nordiske landene. Derfor løfter vi fram invitasjonene til kon-feransene i Sverige og Danmark denne våren.

Og når høsten kommer, er det vår tur til å invitere til felleskap rundt 80-årsjubileet for KFH.

KFH 80 år

KFH ble stiftet 1944 som Kristne Sykepleierskers Forening

Den 6. juli 1944 var 25 sykepleiere fra forskjellige sykepleierskoler i Oslo invitert til møte på Røde Kors sørsterhjem for å drøfte tanken om å stiftet en forening for kristne sykepleiere. Drivkraften bak var at man måtte bli bevisstgjort på pasienteenes åndelige behov, og at disse behovene måtte dekkes. Det var også viktig å danne en motvekt mot sekulariseringen som allerede på den tid hadde begynt i landets helsevesen. Det ble enstemmig vedtatt å

stifte Kristne Sykepleierskers Forening med Ingrid Wyller som første leder. Motto var som i dag «Dere er verdens lys, dere er jordens salt». I 1972 ble foreningen utvidet til å omfatte alle yrkesgrupper innen helsesektoren. Den skiftet navn til Kristen Forening for Helsepersonell.

Vi i KFH ønsker å markere at vi feirer 80 år dette året, i månedsskiftet august/ september i Oslo! Er det noen som vil bidra med noe? Kontakt Anne Berit Emmerhoff. (emmerhoff64@gmail.com /48040050)

Barbara Lovett 90 år

Den 21. desember 2023 fylte Barbara Lovett 90 år.

Dere som er KFH-veteraner, kjenner godt Barbara og hennes milde væremåte fra alle årene hun jobba som frivillig på kontoret i Hegdehaugsveien i Oslo.

KFH har hatt en ordning, der de som gjorde en særdeles god innsats for KFH, ble valgt til æresmedlem. Barbara er den sist gjenlevende av disse.

Kristina Berg Torskenæs og jeg besøkte Barbara og hennes mann i deres hjem på Høvik utenfor Oslo dagen etter 90-årsdagen. Hun fikk en blomsterhilsen fra KFH.

Det var så fint å treffe samme gamle Barbara, mild, vennlig og imøtekommende.

Tusen takk for den du har vært for oss alle, kjære Barbara!

Anne Marit Dugstad

▲ Kristina Berg Torskenæs og Barbara Lovett.

Foto: Anne Marit Dugstad

Bønn - vårt store privilegium og viktigste våpen i åndskampen

Vi som tror har det store privilegiet at vi kan løfte alle ting frem for Gud i bønn, enten hver for oss eller i fellesskap. Og vi har mange løfter i Guds Ord knyttet til bønn. Tenk bare på ordet i Jer.33,3:

«Rop til meg, og jeg vil svare deg, jeg vil forkynne deg store og ufattelige ting, ting som du ikke kjenner»

Eller Matteus 7,7-8: Be så skal du få...

Jeg har i flere år vært medlem i en bønnegruppe på Messenger. Jeg vil gjerne dele noen muligheter og erfaringer rundt dette med dere. Vi møtes der hver lørdag fra kl.09. – 09.30, og ber sammen. Vi er nøye på å begynne og avslutte presis. Vi er flere i gruppen som jobber turnus. Da legger vi en melding om det på gruppen senest kvelden før. En av oss har ansvar for å ringe opp og innlede bønnestunden og dele et Gudsord. Deretter deles bønnebehov. Vi bruker ikke mye tid verken på

innledning eller deling av bønnebehov. Vi ønsker å bruke mest mulig av halvtimen til bønn. Vi kjenner hverandre fra før, men bor på forskjellige steder i landet. Det er blitt slik for oss alle at bønnemøtet lørdag morgen har høy prioritet, og vi føler vi går glipp av noe verdifullt de dagene vi ikke kan delta. Samtidig vet vi, at selv om vi ikke er med på bønnestunden, blir vi bedt for av de andre i gruppen.

Etter at bønnestunden er avsluttet, kan de som ønsker det fortsette samtalens mens de som ikke har behov eller anledning, kobler seg fra.

Jeg er også medlem i en What's app gruppe, som er et noe større forum. I denne gruppen ber vi individuelt, men deler bønnebehov med hverandre. Den som har et bønneemne, legger det inn som en melding på gruppa. Så er vi som er medlemmer der, med og ber over det som blir delt med oss. Da kan hver enkelt be når det passer. Vi prøver å være så konkrete som mulig, når vi beskriver bønnebehovet. Vi er nøye med å gi tilbakemelding til gruppen, slik kan vi fortsette å be for det som fortsatt trenger forbønn, og ikke minst, takke for bønnesvar og Guds ledelse. Slike tilbakemeldinger er viktige, fordi det gir takk, oppmuntring, og styrker troen på at det nytter å be, hos den enkelte av oss.

Aud Jekteberg Nordpoll

Takknemlighet

Hilsen fra bønnekoordinatorene

Et ord fra 1. Johannes har kvernet i tankene mine mens jeg har vært i fjøset nå i kveld.

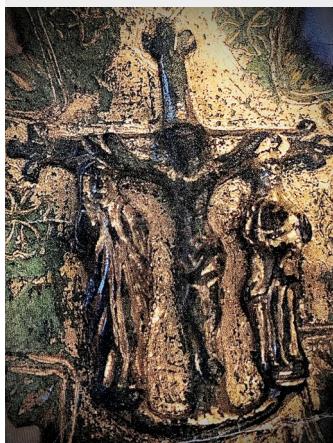
- "Se hvor stor kjærighet Faderen har vist oss. At vi får kallas Guds barn, og det er vi" (1Joh.3.1a), - Må denne sannheten gå opp for oss og skape takknemlighet. Og må takknemligheten få være drivkraften i våre gjerninger.

Sigrun Dystebakken Sollien

Jeg blir ofte minnet om Salme 8 når jeg er ute og går på tur og ser de nakne løvtrærne. Vi har blitt satt i en posisjon der vi har fått herredømme over skaperverket og kan mette og glede oss over av alt det gode Gud har skapt. Herren har underlig omsorg for oss på detaljnivå, noe han forteller oss i det Han understreker at selv hodehårene er talte.

Anne Berit Emmerhoff

▼ Gullskatten fra Voss

I takk og bønn

Takk, himmelske Far, for KFH
Takk for det vakre landet vårt
Må det falle sunn guds frykt over ditt folk,
og sann kjærighet
Må du gi visdom til styret
Må du lede vei i forhold til salg av KFH-
leiligheten og forvaltning av salgssummen,
slik at vi i ett og alt kan gjøre din vilje
Må du hellige oss i sannheten, ditt ord er
sannhet
Må ditt hjerte virke i oss og gjennom oss
for de knuste og nedbøyde
for de syke og sårede
må du gi fred der det er ufred
og rett der det skjer urett
Du er fredsfyrsten, rettferdig og hellig!
Vi takker deg, Jesus, for seieren på korset

Herre Jesus, miskunne deg over oss!

Jeremia 29 11-14b

For jeg vet hvilke tanker jeg har med dere, sier Herren, fredstanker og ikke ulykkestanker. Jeg vil gi dere fremtid og håp.

Når dere kaller på meg og kommer for å be til meg, vil jeg høre på dere. Dere skal søke meg, og dere skal finne meg. Når dere søker meg av et helt hjerte, lar jeg dere finne meg, sier Herren.

Livet som sykehusprest

Anne Birgitte Bødtker Ruus er en av tre sykehusprester som er ansatt i Helse Fonna. Hun arbeider ved Haugesund og Valen sjukehus.

Hva er det viktigste for deg når du møter et menneske i nød som sykehusprest?

Som sykehusprest skal jeg være til stede både for pasienter, pårørende og de ansatte. Når det er akutte situasjoner eller ved store kriser, så kan det være at alle tre gruppene trenger oppfølging på ulikt vis.

Jeg har ikke en manual jeg følger i møte med den enkelte. Det som er viktig for meg, er at det er den jeg snakker med som legger føringerne for hva vi skal snakke om, og som bestemmer hva som skal være i fokus. Min oppgave er å legge til rette for at de våger å åpne seg, og at samtalene hele tiden er på deres premisser. Selv om jeg er prest, er det ikke alltid det åndelige som er tema i samtalene. Vel så ofte er det tanker om framtiden, om det finnes håp. Det å bli alvorlig syk gjør at livet snus helt på hodet: Har jeg noen fremtid? Hvem er jeg nå når jeg er syk? Hva med menneskene rundt meg? Og hvor er Gud midt i det hele?

Hovedgrunnen til at prester er ansatt i sykehusene er at sykehuset skal tilby helsehjelp på alle plan. Det er ikke nok at helsevesenet har fokus kun på det somatiske. Man må ha fokus på alle sider ved menneskelivet: det fysiske, det psykiske, det sosiale og det åndelig/ eksistensielle. Alt har betydning for god helse. Det er en lovfestet rett at alle har rett til livssyns-

betjening enten en er innlagt på sykehus eller er beboere på institusjoner. Som sykehusprester legger vi til rette for liturgiske handlinger i tillegg til å være samtalepartnere. Dersom pasienter har et annet livssyn, formidler vi kontakt med trossamfunnet på vegne av pasienten.

Hva kan være de klassiske snublesteiner i disse møtene? En snublestein du muligens tenker på, er hvordan vi skal forholde oss hvis pasienten ikke er samtykkekompetent. Da er det viktig for oss å få kjennskap til hva som var viktig for pasienten før han ble innlagt eller kom på sykehjem. Vi forsøker å være lydhøre overfor de pårørende. Dersom de sier at mor alltid har vært en kristen og alltid har gått i kirken, og derfor vil sette pris på at presten kommer, ja da kommer vi. Muligens ønsker hun å synge en salme, at vi skal feire nattverd eller be Fader Vår.

Det finnes hefter til bruk på avdelingene der en finner både Fader vår, enkelte salmer og sentrale bibelvers.

Har du et bibelvers som betyr noe for deg i sykehustjenesten? Jer. 29 11-14a kommer jeg stadig tilbake til. Gud hører bønner, og han vil gi fremtid og håp. - også når livet er vanskelig.

Anne Berit Emmerhoff

Jesu sanne familie

Historia eg skal fortelja no, er veva fritt saman med Voss, Noregs kristne historie, og organisasjonen YWAM (Ungdom I Oppdrag). Og ikkje minst om korleis me frå KFH får vera med og stå saman som eit team som Gud hadde gjort ferdig på førehand, utan at me ein gong visste det.

Palmhelga 2023 blei det arrangert ein bønnekonferanse på Voss. Anne Marit Dugstad, som nyleg har sluttat som leiar i KFH, har vore sentral i Voss bønehus sidan start, og Anne Marit var også ein leiar på konferansen. Eg var der som deltakar, men hadde også kjøkkenteneste saman med ein del ungdomar som var komne frå disippeltreningsskulen hjå YWAM Hawaii.

Ein dag, mens me hadde møte, var det nokon som kom og henta meg ut av salen. Ein av ungdomane frå Hawaii var blitt så sjuk, at dei ønska mi hjelpe som lege. Fleire i teamet hadde vore slappe, men denne eine var blitt ekstra därleg. Dei hadde prøvd å få legetime, men slapp ikkje inn på legekontoret. Det er nok frykta for Covid som framleis heng i.

Me lot bønerommet vera eit legekontor. Eg fekk tak i eit stetoskop, slik at eg kunne undersøkja pasienten.

Anne Marit og leiaren for YWAM-teamet var også med. Me starta med å be.

Etter undersøkjinga ringde eg legevakta- Då dei høyrdde vurderinga mi, sa dei at pasienten skulle få koma. Anne Marit blei med som sjåfør og støtte.

Før dei drog, hadde me ein fin samtale og bønestund. Eg blei så minna på historia frå krossen, om korleis Jesus kopla mor si med Johannes, og sa at dei skulle vera mor og son for kvarandre. Og me ba om at det skulle vera slik mellom oss også, at me kan

vera Jesu sanne familie i denne tida.

Etter dette tok sjukepleiar Anne Marit med seg pasienten og drog, medan eg gjeikk ned til samlinga att.

No skulle me ut til den tusen år gamle Olavskrossen som står ute i Voss sentrum. Her skulle vi bøye kne for Jesus.

Etterpå delte ein mann ei historie:

Under covid hadde han funne ein skatt på slektsgarden sin oppi Vossafljella. Eit slags smykke i reint gull.

Skatten bonden hadde funne viste Jesus på krossen, medan han snakkar til mor si, og til Johannes.

Det me hadde bedt til Gud om på "legekontoret" fekk me no sjå på eit gullstykke frå Olav den heilage si tid!

Tenk om dette er eit teikn på at Gud vil gje opp att det han har gjort før? (Habakkuk 3,2/Forkynnaren 3,15) Historia hevdar at mange blei lækja av Heilage Olav, både før og etter hans død. Eg trur at all sann lækjedom spring ut frå nådekjelda, Jesus Kristus. Ved hans sår har me fått lækjedom.

Når det gjeld den sjuke ungdomen, så gjeikk det bra. I tida me lever i, trur eg at Gud vil la oss i KFH få bringe Jesu lækjedom til mange unge- slik at dei kan gå ut og dela evangeliet saman med oss!

Liv Reidun

Gje Barabas fri!

Gje Barabas fri!
Gje Barabas fri!
Ropa gjalla imot deg
Han skuldig, du fri
Eit grovt tyranni
Du høyrd
men du sa ikkje mot dei

Frels deg sjøl!
Frels deg sjøl!
Spotten håna imot deg.
Stig ned av din kross
Berg deg, også oss
Du leid
men du sa ikkje mot dei

Fullbrakt!
Fullbrakt!
Den siste anden forlot deg
To nagler i hand
Ei himmelbru sann!
Difor sa du ikkje mot dei.

Irene Treidene

Hva skjer fremover?

BØNNESAMLINGER PÅ ZOOM PÅ ENGELSK

Global bønnesamling: 1. tirsdag i måneden både kl 09 og kl. 16 norsk tid.

Invitasjon med Zoomlenke blir sendt ut på e-post noen dager på forhånd.

BØNNESAMLINGER PÅ NORSK

1. onsdag i mnd. kl. 20-21
bønnesamling for KFH-medlemmer.

Vi møtes på **KFH bønnegruppe** på Messenger.

Ta kontakt på kontakt@kfhelse.no hvis du vil være med i bønnegruppen.

SKSF KONFERANSE

Foreningen SKSF i Sverige, tilsvarende KFH i Norge

inviterer til årskonferanse 5.-7. april 2024

Sted: Frelsesarmeens sine lokaler i Linkjøping

Se mer på nettsiden kfhelse.no

KRISOS KONFERANSE

Foreningen KRISOS i Danmark, tilsvarende KFH i Norge inviterer de norske landene til konferanse i Danmark

Returadresse
Kristen Forening for Helsepersonell
c/o Stjørndølaveien 17C,
5515 Haugesund

Tid og sted: Sarons Slette på Nordjylland 26.-28. april 2024

Besøk av Marilyn Rollier fra Sveits
Se mer på nettsiden kfhelse.no

ELDRE BER FOR YNGRE

Er du student eller yrkesaktiv, kan du ønske deg en forbeder i KFH!

Vi går gjerne i forbønn for deg. Kontakt Anne Berit: emmerhoff64@gmail.com eller Liv Reidun: livreidun@mac.com om du ønsker en forbeder i KFH.

KFH-LEILIGHETEN

Leietaker er sagt opp fra 1. februar i henhold til salg av leiligheten. Leietaker har selv ønsket å flytte ut 1. Mars.

Vi har godkjent og akseptert en salgsfullmakt fra Meglerfirma Nordvik på Majorstuen, som forbereder salg av leiligheten. Megler ordner med stylist som forbereder for fotografering. Takstmann blir kontaktet for takst og tilstandsrapport.

Vi søker også finansiell rådgivning, og har så langt et planlagt møte med DNB, vi kommer med mer informasjon seinere.

Med vennlig hilsen «det utvidede husstyret».

Han er oppstanden, halleluja!